Razele calde ale asfințitului (II)

On Martie 15, 2013

Încearcă să descoperi adevărata cauză a tot ceea ce ți se întâmplă, fără să cazi pradă tendinței de auto-devalorizare.

Îndelungi cazne și chinuitoare așteptări scot la iveală, ca într-o naștere grea, adevăratele trăiri ale Laurei Quinn. De aici încolo, într-un răstimp uimitor de scurt, într-o încordare de voință și printr-o concentrare extraordinară, se petrece marea dramă a sufletului ei, marea ciocnire între particulele încărcate cu sarcini opuse într-un câmp de mare intensitate.

"De ce? De ce m-am aliat cu domnul Hobbs? Sunt un complice ! Sunt vinovată ! Voi ajunge după gratii ! Dumnezeu mă va pedepsi ! Pot să negociez să scap din asta. O să mă duc la Ashcroft să-i ofer diamantele furate în schimbul libertății noastre ! "

Decât să trăiască neîncetat infernul lui Dante, mai bine intră de bunăvoie în purgatoriu, împinsă de sentimentul de vinovăție, sperând că va scăpa cu sufletul neîntinat.

Ea simte această „cosmică interconectare", știe că omul care a pornit pe căi greșite tot mai are în suflet o rază de soare, o urmă de *mea culpa,* și astfel e mai aproape de adevăratul slujitor al lui Dumnezeu care se căiește. Decât acele ființe care își continuă trendul descendent, decât acei oameni reci, cu inimă dură, înghețată, a căror acțiuni le diminuează stima de sine, îngreunându-le semnificativ ieșirea la liman.

În profunzimea ei, Laura Quinn posedă însușirea superioară de a se căi, de a se corecta. Energia impetuoasă, rău folosită și rău canalizată, învață să o stăpânească în numele adevărului, prin Duhul Sfânt primit la renașterea ei. Prin formula sacră, înțeleasă sincer doar de sufletul ei neprihănit: " *I am truly sorry for myself* ", găsește circumstanțe atenuante, menținându-și în acest fel stima de sine.

Leadership: Te manifești în exercițiul propriei temporalități ca un fenomen de individualizare pe termen lung a cărui esență este de a arăta cum conținutul experienței tale trebuie să prezinte o însemnătate a săvârșirii unei abateri de la linia firescului?

Materia luminoasă rezultă din materia întunecată. Laura are o nouă însemnătate în paralelogramul forțelor destinului: de a fi purtătoarea unei profunde spiritualități, de unde ea extrage esențialul pentru structurarea unei noi configurații a conștiinței sale. Lumina, fenomenul care face vizibilă lumea dinăuntrul ei, îi modifică în profunzime starea de spirit. Iar această lumină, atât de naturală, lovind-o direct ca un fulger în noapte, vine de-a dreptul de la singura sursă care o produce, mai darnică cu părțile proeminențe ale Eului ei, conștiința.

Calde, foarte concentrate de energie în zona care trebuie vindecată, razele de speranță îi ies în întâmpinare, în timp ce părțile cele mai aride din caracterul ei strâng umbră. Benevolă, trecerea de la zona umbrită la cea luminată, este realizată de o zonă intermediară de semiumbre, regrete combinate cu revolta interioară, cu mila pe care singura și-o produce. Iar această zonă se reduce cu cât contrastul din partea luminată și cea umbrită este mai puternic.

Zbuciumata ființă câștigă bătălia cu ea însăși. În inima ei, goală, sfâșiată, sfărâmată în mii de cioburi, topită în remușcări pline de căință, se strecoară delicat o bucurie, abia perceptibilă, dar eliberatoare, răcoritoare și reînnoitoare: " *I'm free, at last.* " Conținutul experienței sale a

început să prezinte o însemnătate a săvârșirii unei abateri de la linia firescului prin faptul că și-a anulat orice șansă de a reveni la anii întunecați ai trecutului când a fost nevoită să accepte o realitate care nu-i confirma dorințele.

Leadership: Actualizarea preferințelor tale pentru șansa unui nou început se realizează ca un fenomen de individualizare a propriei imagini, prin intermediul unui determinant de tipul: "Move away from who you have been" ?

Momentele cheie ale existenței tale sunt susținute puternic cu argumente contradictorii? Se unesc aceste momente printr-un pod foarte îngust peste care trebuie să treci? Ce anume te poate transforma într-o făptură lipsită de apărare? Ai puterea de a te împotrivi crudei realități? Îndelungi cazne și chinuitoare așteptări scot la iveală adevăratele tale trăiri? Ai în suflet o rază de soare, o urmă de vină? Posezi însușirea superioară de a te corecta?

Acordul sau dezacordul cu propria ta fire, atitudinea pe care o adopți în momentele cheie, piedicile ce le resimți la nivel de experiențe trăite își au izvorul în conștiința ta, în ceea ce s-ar putea numi influența viitorului asupra prezentului. Un fel de joc dublu în care cei doi adversari, cele două entități opuse ale aceleiași ființe, rămân captive într-o lume nefuncțională, și care se îmbină într-un singur întreg, înșelător și riscant: sentimentul de a fi victimă, de a fi părăsit.

În acest caz psihicul tău are de suferit grav. Începi să te simți furat de o altă realitate, devii tot mai vulnerabil, te acuzi pe tine însuți. Până să începi să te gândești la ce este bine și ce vrei să schimbi la tine, te lași purtat de un ritm viață tot mai dinamic, dar copleșitor, cu perspective sumbre de viitor. Ca urmare ajungi să te plasezi în jurul bâlbâielilor constante din închisoarea în care tu singur, nestingherit, te închizi.

Omul de afaceri american, faimos pentru îndeplinirea funcției de președinte al Corporației ITT, spunea la un moment dat un lucru memorabil: *" Leadership-ul este practicat nu atât de mult în cuvinte, ci în atitudine și în acțiuni. "*

Cu tot caracterul pronunțat al tendințelor tale de dezvoltare, pornind de la particularitățile propriei tale personalități, numai cele progresiste sunt neîndoielnic dominante, firește numai la scara specifică șirului tău de valori pe axa timpului.

Leadership: Cum crezi că ești evaluat pentru felul de a te angaja în lupta împotriva unui inamic ascuns, considerând faptul că modul de concepere a lucrurilor și a lumii depind de imaginea pe care ți-o sugerează o alegere de moment?

Poți înțelege mai bine leadershipul datorită luminilor pe care le proiectezi chiar tu asupra lui. Ce fel de lumini proiectezi asupra leadershipului? Acele lumini care te împiedică să vezi un pic mai clar cine ești cu adevărat? Acele lumini care te transpun într-o stare de inacceptare și nefericire?

Leadershipul poate arunca, cu mare gravitate, lumini necruțătoare asupra tuturor aspectelor care pot exercita o dominare totală asupra omului. Iar așa cum citeam undeva pe internet, omul, articulând valorile în existența sa și în fluxul realității, își articulează totodată existența într-un angrenaj al devenirii precare uneori, manifestată prin tendința de a rămâne în urmă față de tot ceea ce-l definește.

Leadershipul monitorizează anumite constante umane. Mai întâi de toate se face simțit în dorința intimă de a te autoevalua, apoi în maniera în care te privești tu însuți, și devine crucial în maniera în care te percep toți ceilalți din jur.

Prin aceste considerente leadershipul, vibrând puternic pe cea mai înaltă treaptă a existenței tale, devine bun sau rău. Un proces de răcire a zonei care te formează, un simptom de îmbolnăvire. Sau o alternativă care te avantajează, un fenomen care face vizibilă lumea dinăuntrul tău, modificându-ți în mod corespunzător, ca un motor bine uns, starea de spirit.

După cum alchimistul, din sânul a ceea ce este solid sau neutru, trebuie să desprindă substanța pe care o va duce cu răbdare, prudență, spre transmutația ei perfectă, tot astfel și tu, ca să nu transformi leadershipul într-un prilej de resemnare, trebuie să desprinzi corzile care te țin pe loc, prizonier într-o realitate umbrită de însăși dorințele tale de ascensiune.

A te angaja în lupta împotriva unui inamic ascuns înseamnă să conștientizezi ca varianta ta superioară de a fi poate constitui primul pas către învingerea ta, în special din punct de vedere al tendinței de a alege o recompensă mai mare tardivă în locul uneia imediate.

Razele calde ale asfințitului reflectă modul în care te armonizezi cu propria ta ființă, cu propriul tău caracter, în acele situații incerte când lucrurile se complică, în acele situații în care trebuie să-ți exprimi acordul față de ceea ce se va întâmpla dacă nu reușești să-ți demonstrezi vitalitatea. Totodată desemnează acea emoție electrizantă, binefăcătoare, care te fortifică chiar și în momentele de deznădejde, când cazi în spirala mohorâtă a patimilor.

Nu uita niciodată vorba aia: *„ Atunci când cazi în gol, ai credința că acolo jos Dumnezeu te va prinde* ."

Câștigă bătălia cu tine însuți. Revendică-ți drepturile și spune "NU" oricărei tentative de a intra în zona întunecoasă a leadershipului. Ferește-te de a aluneca în mod periculos în extrema opusă libertății fără margini. Păzește-ți inima de orice remușcări. Umple-ți sufletul de acea bucurie imensă, răcoritoare și reînnoitoare, exprimată prin cuvintele: *" I'm free, at last. "*

Încearcă să descoperi adevărata cauză a tot ceea ce ți se întâmplă, fără să cazi pradă tendinței de auto-devalorizare.

Source: https://neculaifantanaru.com/razele-calde-ale-asfintitului-II.html